

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 387. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117227888/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

De gamle Folk blev meget forundrede over, at hun saa pludselig var rejst bort uden at sige dem Farvel. Og iforgaars havde hun ikke engang vidst Noget derom!

— Hun fik først Brev derom igaar, sagde jeg. — Cousinen ønskede saa meget, at hun skulde komme strax — hun var ikke rask — Humeursyge, tror jeg.

— Ja, saa kan jeg tænke, hun maatte afsted, sagde Fruen, Minna er altid saa magesløs, naar Nogen fejler Noget.

— Det er rigtignok Skade, at det skulde være netop nu, klagede Hertz. — Jeg havde glædet mig til, at hun var kommen i disse Dage, hun havde nok spillet lidt for mig, — Døren kunde staa paa Klem ind til Dagligstuen — hun spiller saa kønt.

Jeg skyndte mig at forlade dette farlige Omraade, og fortalte om min Onkels Brev, der kaldte mig langt tidligere til England, end jeg havde ventet.

— Allerede i Løbet af Maaneden! udbrød Hertz. — Ja, Dresden er som et Hotel, hvor den Ene tager ind, og den Anden rejser. Kun saadanne gamle Folk, som vi, sidder fast, til man en Gang begraver os her. Ifjor flyttede Maleren Hoym til Berlin, og Professor Grimm, der var en meget

lærd Kantianer, kom til Hamborg for et Par Aar siden. . . . Naa, De er jo ung og maatte ud at virke — et Aarstid før eller senere.

— Der er nok En, for hvem det Aar mindre i Dresden ikke har saa lidt at sige, bemærkede Fruen.

— Ja, Minna — stakkels —. Han afbrødes ved et Anfald af den tørre Hoste, som af og til havde besværliggjort hans Tale.

— Endnu har jeg slet ikke sagt hende det, — den Tanke allerede at skulde forlade hende gjorde mig ganske fortvivlet. Jeg har tænkt meget paa, om jeg ikke skulde se at faa min Onkel til at opgive denne Bestemmelse. —

— Nej, nej, kære Fenger, sagde den Gamle ivrig og strakte Haanden ud — ikke det — Arbejdet kan ikke rette sig efter — efter vor Tilbøjelighed. . . . Pligten først — Virksomhed jo før jo heller — Mandens Kærlighed arbejder — og Kvindens bier. —

— Du maa ikke tale saa meget, det anstrænger dig. . . . Men saaledes er det, — ja, vi to Gamle har ogsaa kendt det i sin Tid. . . . Vær ikke for bekymret over det. Minna er en forstandig Pige og en trofast Sjæl, hun vil ogsaa have Tillid til